

עפ"א 18/02/5587 - מוחמד גדייר נגד ועדת מקומית לתוכנן גבעות אלונים

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"א 18-02-55871 גדייר נ' ועדת מקומית לתוכנן גבעות אלונים
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט שמואל מנדלבום
המערער	מוחמד גדייר
נגד	ועדה מקומית לתוכנן גבעות אלונים
המשיבה	

פסק דין

- בפני ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בעכו (כבוד השופט עמית רוזנס) שניית בתיק תו"ב 17-07-2008 ביום 15.1.18 (להלן: "גזר הדין").

רקע עובדתי

- כנגד המערער הוגש ביום 17.7.11 כתוב אישום בגין עבודות בניה ושימוש ללא היתר במרקע עין שבהחזקת המערער שיעודם חקלאי באדמות הכפר ביר אל מסטור (להלן: "המרקע עין"), במסגרת בניית על ידי המערער ללא היתר שתי סוכות. **האחת** - בניה מרצתבת טוון, קירות מבולוקים וגג מלוחות פח - משמשת למגורים ו**השניה** - בניה ממוטות ברזל ולוחות מפח והיא משמשת כדירת צאן.
- כמפורט בכתב האישום המערער הוא הבעלים של המבנים שנבנו ללא היתר והוא שעשה בהם שימוש בפועל, וכן ציין כי ביום 7.7.15 הוצא ונמסר לערער צו הפסקה מנהלי שבו נדרש המערער להפסיק ולהימנע מביצוע עבודות בניה ללא היתר.
- עוד ציין בכתב האישום כי אילו היה המערער מקבל היתר, הוא היה נדרש לשלם אגרת בניה וסכום כפל האגרה עומד על סך של 4,444 ₪.

- ביום 15.1.18 התקיים דיון בבית המשפט קמא, ובו הודה הנאשם שלא היה מיוצג, בעבודות כתב האישום, לאחר שבית המשפט הקריאה והסביר לנאים את כתוב האישום, ולאחר שכותב האישום תוקן בדרך של הוספת סעיף אישום נוסף, ולאחר הודהתו הרשיע בית המשפט קמא את המערער בעבירות עמוד 1

שייחסו לו בכתב האישום המתוון.

5. בטיעוני המשפט לעונש הוצאה צילומים של המבנים שנבנו ללא היתר והודישה החומרה שיש בניה למגורים, וגם בניה של מבנה חקלאי ללא היתר ושימוש בבניה זו, צוין כי במסגרת תיקון 116 ניתנה חומרה נוספת לבניה שלא דין במרקע עין שייעודם חקלאי.

6. כמו כן צוין כי מדובר בעבירות נמשכות, ובשים לב לחומרת נסיבות המקירה הכללות בניה בסטייה מתוכנית, שימוש שלא דין במרקע חקלאית, והעדר סıcı להசיר את הבניה בזמן הקרוב, והשימוש המתמשך על ידי המערער מאז הודה בעבירה, התבקש בית המשפט קמא לגזר עונש מותאים, ונטען כי במקרים דומים הוטל Kens שנוו בין 60,000 ₪ - 150,000 ₪ ובנוסף נדרש לחייב את המערער לחתום על התcheinויות כספית שלא תפחת מסך של 50,000 ₪, וכן נתבקש צו איסור שימוש וצו הריסה שיבוצע בין 30 ימים ל-6 חודשים, וכן נתבקש לחייב את המערער בתשלום כפל אגרת בניה.

7. כנגד האמור לעיל, טען המערער כי יש לו אמן בית אחר בביר אל מכוסור אך הוא אינו מחובר למיים וחשמל ולפיכך לא ניתן לגור בו, וכן נטען כי סה"כ שטח המגורים שנבנה על ידו עומד על 60 מ"ר ועל הרצפה יש בסה"כ 10 ס"מ בטון, וכשהמצב הכלכלי השתפר הוא יdag להשתתת רישיון בניה.

כמו כן נטען כי אין לumarur לאן לлечט, וכי המבנה שנבנה על ידו למגורים הוא מבנה זמני שיישמש אותו עד שיירכש על ידו מגרש למגורים לצורך בניית בית קרקע.

גזר הדין

8. בגזר הדין ציין בית המשפט קמא את הודהתו של הנאשם ואת הרשותו בהתאם לעבירות לפי סעיפים 404(א)-(ג) **חוק התכנון והבנייה התשכ"ה- 1965** בנוסחו לפני תיקון 116 (החוק בנוסחו הקודם יקרא להלן "חוק התכנון והבנייה").

9. כמו כן ציין בית המשפט את הערכים הנפגעים מביצוע עבירות בניה אשר הפקו "מכת מדינה", וציין כי בקביעת מתחם ענישה נלקחו בחשבון נסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה גודל המבנים שנבנו, התקופה במהלך אליה נעשה במבנים שנבנו שימוש חריג והעובדה שמדובר במרקע חקלאית, ולפיכך נקבע מתחם ענישה בין 40,000-100,000 ₪ ובהתוך מתחם הענישה נלקחו בחשבון מצוקתו הכלכלית של המערער והואודהתו באשמה ונטילת אחריות על מעשייו, ולפיכך גזר בית המשפט קמא על הנאשם Kens בסך 60,000 ₪ לתשלום ב-12 תשלומים שווים ורכופים בסך 5,000 ₪ או 10 ימי מאסר עבור כל אחד מהתשלומים, חתימה על התcheinויות בסך 80,000 ₪, כפל אגרה וחיבור בהריסט המבנים עד ליום 1.5.18 ואיסור שימוש החל מאותו תאריך.

הודעת הערעוץ

10. בהודעת הערעוץ נטען כי בית המשפט קמא לא התחשב בהיקף הבניה הקטן יחסית, וכי מדובר בניה עמוד 2

למגורים בחלוקת, וכן לא ניתן משקל ראוי למצבו הכלכלי הקשה מאוד של המערער, ובענין זה צורף דוח סוציאלי מהמוסצת המקומית ביר אל מכסור, ממנו עולה כי לumarur 6 ילדים מתוכם 3 קטינים, לumarur רקע של התמכרות לאלכוהול ואלימות, וכי בנסיבות 3 ילדים בגיןם שאינם לומדים וחלקם עובדים בעבודות מזדמנות והבכור בהם אנאלאפית, כמו כן בתו בת ה-16 שואה בבית לנערות במצבה וכן צוין כי בשל אלימות משפחתית נאלצה אשת המערער לעזוב את בית חמתה ולעבור להגדרה במקום נידח בכפר בו נבנו המבנים נשוא כתוב האישום.

22.1.18. בנוסף טוען כי לא ניתן משקל לבעיות הרפואיות של המערער, והוא צורף סיכום ביקור מיום 18 המפרט בעיות אורתופדיות ובעיות לב מהותיות שבוצעו נקבע כי **"במצב הנוכחי הומלץ לחולה על המשך מנוחה בבית וצריך להימנע מכל מאץ של פעילות פיזית שיכולה לגרום להחמרה במצב".**

12. כמו כן טוען כי המערער פועל להכשרת הבניה והוא צורף אישור של מהנדס בנייה בדבר פעולות שננקטו בנושא, ולא ניתן משקל לכך שמדובר בבניה שנבנתה רק לאחרונה עקב מצוקה, ובכל מקרה מדובר בבניה קלה של סככות מלוחות פח. וכן טוען כי לumarur אין עבר פלילי, ואין תקיים תלויים ועומדים כנגדו.

13. לפיקר התביעה בית המשפט לקבוע מתחם ענישה בין 15,000-18,000 ל' וכן התבקש לעכב את צו הריסה וצו אישור השימוש לתקופה של 18 חודשים ולפרוס את הকנס לתשלומים בסך 500 ל'.

14. בנוסף הועלו טענות לפגמים בדרך ניהול הדיון, כאשר הנאשם לא היה מיוצג, וככל מהפרוטוקול, בית המשפט קמא לא הסכים לדחות את הדיון טיעונים לעונש בכך שהumarur יוכל לדאוג לייצוג משפטי.

טעוני המשיבה

15. המשיבה מבקשת שלא להתערב בזר הדין, ונטען על ידה כי אין לאפשר לumarur לצרף להודעת הערעור ראיות שלא הוגש כלל לבית המשפט קמא, וזאת במיוחד כאשר הדוח הסוציאלי שהוצע ניתן לאחר גזר הדין.

16. באשר לגובה הנקנס הופנית לפסיקה אשר לטענת המשיבה מציעה על כך שזר הדין אינם חורג מרמת הענישה המקובלת, וכן הודגש כי עבירות הבניה הינן בגדר "מכת מדינה" וכי מדובר כאן בשילוב של בנייה למגורים ובנית דיר לשימוש מסחרי, וכי אין לסת משקל יותר למצוקת המערער שאחראית כל אדם שיש לו מצוקה יקח קרקע חקלאית ויבנה עליה בית.

17. בנוסף טוען כי רמת הענישה לאחר תיקון 116 מחמירה בהרבה, והקנס המקסימלי לקרקע חקלאית עומד על סך של מעל 400,000 ל' ובנוספ' הודהה העובדה שאין כל סיכוי להכשרת הבניה למגורים שבוצעה על ידי המערער על הקרקע החקלאית, וכי יש לדאוג לכך שרמת הענישה תהיה כזו שלא יהיה מושתלים לבצע את עבירות הבניה.

עמוד 3

18. לאחר שהצעה שהעלית במהלך הדיון לא התקבלה על ידי המשיבה עלי' ליתן הכרעתו.

דין והכרעה

19. בטרם אפנה לבוחנת טיעוני הצדדים מן הראו' לחזור על קביעתו העקבית של בית המשפט העליון לפיה :

"כלל הוא שלא בנקול תתעורר ערכאת הערעור במידת העונש שקבעה הערכאה הדינית, אלא במקרים חריגים שבהם העונש שנגזר חורג במידה ניכרת מרמת העונשה הנוגגת במקרים דומים או כאשר בדק גם מהותי בגורם הדין (ראו למשל: ע"פ 15/2015 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (20.9.2015), בפסקה 6; ע"פ 16/2017 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (8.1.2017), בפסקה 9). הדברים נכונים ביותר שעת שעה שהערעור שלפניינו מכoon נגד קולת העונש ולא כלפי חומרתו, שכן כידוע ערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין עם הנאשם"

ע"פ 5750/16 מדינת ישראל נ' ג'מאל חשאן (23.4.17, פסקה 10)

עוד נקבע כי:

"הלכה פטוקה היא שערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את דיןו של מערער, ואני נוטה להתעורר בעונש שנגזר על-ידי הערכאה הדינית, זולת בנסיבות חריגות שבהן נפלת טעות מהותית בגורם דין, או במקרה שבו העונש חורג באופן קיצוני ממדיניות העונשה הנוגגת.... בណדון דין, אכן נפלת שגגה מלפנים הערכאה הדינית בכך שלא הגדרה באופן ברור את מתחם העונשה ההולם למשעים. יחד עם זאת, בית משפט זה פסק פעמים רבות כי זוויי אינה טעות מצדיקה שלעצמה את התערבות ערכאת הערעור; "ערכאת הערעור בוחנת, בראש ובראשונה, את התוצאה העונשית הסופית, וגם אם נפלת שגגה באופן הפעלת מגנון הבניית שיקול הדעת שעוגן בהוראות תיקון 113, אין בכך כדי להצדיק קבלת ערעור כאשר התוצאה העונשית אינה מצדיקה התערבות" (ע"פ 15/2016 אהרון אביטן נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 8 (9.6.2016))."

18/248 אהרון גבאי נ' מדינת ישראל (02.7.18, פסקה 9).

20. עם זאת ולאחר שעניינו בכל טיעוני הצדדים אני סבור כי המקרה שבפניו נמנה בכלל זאת עם אותם המקרים בהם נדרשת התערבות ערכאת הערעור בגורם דין. ואבהיר את עמדתי.

21. ראשיתأتיחס למתחם העונשה שנקבע על ידי בית המשפט כאמור, וכך שנקבע בסעיף 40 ב' **חוק העונשין התשל"ז- 1977** (להלן-"**חוק העונשין**"), העיקרי המנחה בקביעת מתחם העונשה הוא "עיקרון ההלימה" בין חומרת מעשה העבירה בניסיובי ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, ובקביעת מתחם העונשה עליינו להתחשב בערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובכלל זה הניסיונות

אשר הובילו את הנאשם לביצוע העבירה (סעיף 40ג(א)-40ט' **לחוק העונשין**) וכן במצבו הכלכלי של הנאשם (כאשר עסקין בעבירות קנס) (סעיף 40 ח' **לחוק העונשין**), וראו ע"פ 15/2015 **עומר מسلمאני נ' מדינת ישראל** (17.11.15, פסקה 17 והפירוט המופיע שם ביחס לכל הנסיבות המנויות בחוק ואשר יש בהן כדי להשפיע לפחות או לחומרה בקביעת מתחם הענישה).

22. באשר לערך החברתי המוגן מביצוע עבירות בנייה, אפנה לדבריו הבורורים של השופט (כתוארו אז) מ.חשיין ברע"פ 4357/01 **סבן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה קריית אונו** פ"ד(3) : 49,59

"**בנייה שלא כדין היא לא רק תופעה, החותרת תחת התכנון הנוכחי של הבניה, אלא השלכותיה מרוחיקות לכת יותר. היא בין התופעות הבולטות, הפוגעות בהשלטת החוק. מי שעשו דין לעצמו פוגע באופן הכלוי והברור בהשלטת החוק...**"

וכן ראו רע"פ 5545/11 **יאסיןعادיל נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה לב הגליל** (2.8.11, פסקה ו') וכן רע"פ 9239/12 **عبدאלקادر אבו עראר נ' מדינת ישראל** (2.1.2013, פסקה 12).

23. לאור עצמת הפגיעהysis ביסודות שלטון החוק, ובאפשריות התכנון בשל קיומן של עבירות בנייה בלתי חוקית, חוזר בית המשפט העליון וקבע כי על בתי המשפט לנ��וט בגישה מחמירה ותקיפה בכל הנוגע לענישה בגין בנייה בלתי חוקית וכך נקבע כי:

"**בזהzmanות זו, הנני מבקש להוסיף מספר מילימ', לגבי חומרתן של העבירות בהן עסקינו. כפי שנקבע לא אחת, עבירות התכנון והבנייה הפושות בארץנו, הגיעו לכדי רמה של "מכת מדינה", דבר המחייב נקיטת יד קשה נגד הערביين. יפים, לעניין זה, דברי השופט ס' גובראן ברע"פ 6665/05 **מריסאת נ' מדינת ישראל** (17.5.2006):"על העונש שנגזר על מי שמורשע בעבירות נגד חוקי התכנון ובניה לשקף את חומרת המעשים והפגיעה בשלטון החוק ולשמש גורם הרתעה נגדו ונגד ערביים פוטנציאלים, במטרה להפוך את ביצוע העבירות לבליי כדיות מבחינה כלכלית. כבר נפסק בעבר, כי בתיה-המשפט מצוים לתת יד למאבק בעבירות החמורות בתחום התכנון והבנייה, שהפכו לחזון נפרץ בימינו". הנני מצטרף לדברים נכונים אלה."**

רע"פ 189/14 **מודלגי נ' מדינת ישראל** (14..3.3 , פסקה 5).

24. עם זאת, יש לזכור כי מצד המשקל שיש לתת למאבק המשפטי הנדרש בעבירות בתחום התכנון והבנייה, יש גם ליתן משקל ראוי לנסיבות הספציפיות הנוגעות לכל מקרה, ובכל זה הנسبות לפחות, וכי שנקבע לא אחת: "**יוזכר כי ענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ואין לקבל טענה כי בשל היקפה של תופעה חברתית שיעירה בערביינות מסוים, שומה על בית המשפט לבטל את הנسبות הקונקרטיות של המקרה שלפנינו- הגם שבוחלת יש לכך השפעה על נקודת האיזון בין השיקולים השונים...**" (ע"פ 6538/16

מדינת ישראל נ' פלוני (5.2.17, פסקה 14).

25. יישום העקרונות לעיל על המקרה שבפניו מצביע לעמדתי על כך **שמתחם העונשה שנקבע על ידי בית המשפט קמא ראיו והולם בנסיבות ביצוע העבירה**, כאשר מחד קיימות נסיבות **לחומרה** ובכלל זה העובדה שהמערער בנה 2 מבנים, שטחם הכולל 160 מ"ר, העובדה שלא קיים סיכוי להכשיר את מבנה המגורים שבנה המערער בשל ייעוד המקרקעין כחקלאי מלבד שנטען כי קיימים מהלכים תכנוניים לשינוי הייעוד, ובשים לב לכך שהמערער עושה גם שימוש עסקי בדירה שנבנה על ידו, ובשים לב לתקופת הממושכת משנת 2015 שבה עשה המערער שימוש במבנים שנבנו ללא היתר, ומайдך קיימות נסיבות **לקולא** ובכלל זה מצוקת המגורים של המערער שאינה מוחחת אשר הובילה לביצוע הבניה, וכן העובדה שני המבנים נבנו באופן ארטיטל, ללא גג יצוק, ללא קירות אבן עם חיפוי, ונوعדה ליתן פתרון מגורים בסיסי ביותר בתנאים ירודים למערער ובני משפחתו, ובהתקאם גם הנזק והפגיעה הנגרמים במקרה זה לערכיהם המוגנים שפורטו לעיל, מצוים ברף הנמור יחסית.

26. באשר לפסיקה בתחום מתחם העונשה, בהתאם להוראות סעיף 40ג'(ב) **לחוק העונשין** בית המשפט יזכור את העונש המתאים לנאמם, בתחום מתחם העונשה, בהתחשב בנסיבות שאינן הקשורות בנסיבות העבירה, כאמור בסעיף 40 י"א **לחוק העונשין** וככל זה הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו, וכן נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה, שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשות אכיפת החוק ונטילת אחריות של הנאשם על מעשיו.

27. לאחר שיעיני בכל המסמכים והטיונים שהועלו בפני אני סבור כי מצבו הרפואי של המערער, המצוקה הכלכלית והמשפחתית של כל "תא המשפחה" של המערער, ונסיבות חיו האישיות הקשות של המערער אשר היה בעבר מכור לאלכוהול, ובהתאם הפגיעה הקשה הצפופה ל"תא המשפחה" של המערער ולמערער עצמו עקב העונש, ובនוסף הודהתו של הנאשם באשמה כבר בראשית ההליך, ותחלית הפעולות שננקטו על ידו לצורך הכשרת מבנה הדיר, כל אלו מצדיקים לעמדתי קביעה עונש ברף התחרטון ביותר של מתחם העונשה שנקבע על ידי בית המשפט קמא, ובהתאם סכום הכנס שנקבע בಗזר הדין, מחמיר עם המערער באופן המצדיק את התערבותה ערצת הערavo.

28. נכון אני קיבל את טענת ב"כ המשיבה לפיה המערער לא הציג בפני בית המשפט קמא את המסמכים שהוצגו בפני והמצביעים על בעיותו הרפואי של המערער, וממצא משפחתו של המערער, אך בעניין זה מצאתי לעשות שימוש בסמכותו הרחבה של בית המשפט הקבועה בסעיף 211 **לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ד-1982**, לגבית ראיות "**אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק**", ולעמדתי בשים לב לכך שהמערער לא היה מיוצג בבית המשפט קמא, ובקשרו לאחר גזר הדין לדחות את הדיון בעניין הטיעונים לעונש לצורך קבלת "צוג, נדחתה, מצאתי לנכון שלא לחסום את דרכו של המערער להביא לכל הפחות בפני בית משפט של ערעור את תමונת הריאות המלאה הנוגעת לנסיבות שאינן הקשורות בנסיבות העבירה.

לפיכך אני סבור כי יש להפחית את הקנס שהוטל על המערער לסר של 40,000 ₪, ולאור מצבו הכלכלי של המערער, אני מורה כי הסך האמור ישולם כ-20 תשלוםם בסך של 2,000 ₪ כל אחד, או 3 ימי מאסר עבור כל אחד מהתשלומים, חתימה על התchiaיות בסך של 40,000 ₪ וכפל אגרה כפי שנקבע בבית המשפט קמא.

כאר לצו איסור השימוש וצוז הרישה, לא מצאתי מקום להתערב בקביעותיו של בית המשפט קמא, ובהעדר "אפק תכוני" קרוב לא מצאתי גם עילה להורות בשלב זה על עיקוב ביצוע נוספים של צוים אלו מעבר ליום 30.11.2018, וזאת אף ורק בכך לאפשר למערער התארגנות לצורך ביצוע עצמי של פסק הדיין.

בעניין זה אצין כי על אף נסיבות המצוקה הקשות של המערער ומשפחותו, לא ניתן להשלים עם הבנייה הבלתי חוקית שביצע המערער, וזאת גם אם נקבל את טענת המערער לפיה הבית הנוסף שבו יש למערער זכויות אינו מחובר לחשמל ומים, ואינו ראוי למגורים, ומתן היתר למערער להמשיך בשימוש בלתי חוקי במבנים שנבנו על ידו עד שהוא מערער לטענתו "יסתדר" או ירכוש מגרש חליפי, תהווה מסר של השלמה של בית המשפט ואף עידוד למערער ואחרים ליטול את החוק לדייהם ובכל מקרה של מצוקה לפעול לביצוע בניה בלתי חוקית באדמה שייעודה קלאי, וכי שנספק כבר לא אחת שומה על בית המשפט לנקט בגישה הפוכה אשר תבטל את הcadaitot הכלכליות של ביצוע עבודות בניה באמצעות מתן צוים מתאימים אשר יורו על איסור שימוש והרישת של בניה בלתי חוקית.

לקראת סיום אפנה רק לפסיקה דומה היכולת להציבו על רמת העונשה המקובלת, ותחילה אפנה לע"פ **29754-12-12 ועדה מקומית לתכנון בגליל המזרחי נ' אסלאן** (6.2.13) שם בנה הנואם בית מגורים בגודל **200 מ"ר** על קרקע חקלאית והוא מד לדין בעבירות הדומות למקורה שבפניינו, ובית המשפט המחויז על אף שסביר כי יש מקום להחמיר בעונשת הנואם, עדין קבוע קנס בסך של 30,000 ₪ בלבד לבני מגורים בבניית קבוע שטחו עולה בהרבה על שטח המבנים במקורה שבפניינו עם כי יצוין כי שם הצביע הנואם על הליכי תכנון שטרם הסתיימו במסגרתם אמרו היה "עוד המקרא עין להשתנות למגורים".

כמו כן אפנה למו"ב 11-08-3498 **ועדה מקומית לתכנון ובניה מעלה חרמון מסעדה נ' חאתם בטחיש** (6.11.2014) שם הנואם החל בבנייה קשחה של רצפת בטון וקירות בלבוקים, באדמה חקלאית ובית המשפט גזר על הנואם קנס של 32,000 ₪ בהתחשב בכך שהמעערער לא עשה שימוש בפועל במבנה אף מайдך לא הרס אותו.

כמו כן אפנה לע"פ 10-02-24261 **קחיז נ' מ.נו.מ לתכנון ובניה גבעות אלונים** (3.6.10), שם הורשע הנואם בבנייה בשטח כולל של **782 מ"ר** למגורים על קרקע שייעודה לצרכי ציבור, ובית המשפט המחויז על אף שסביר כי פסק דיןו של בית המשפט קמא הקל באופן ניכר עם הנואם, לא התערב בגזר הדיין, אשר בהתחשב בנסיבות אישיות של הנואם ובמצוקת דיר גזר עליו קנס בסך של **40,000 ₪** וחיבר חלקו בכפל שווי בנייה בסך של 40,000 ₪ כאשר במקורה שבפניינו לא נתבקש כלל

חייב בכפל שווי בניה .

.33. עוד אפנה לתו"ב 12-11-13 (46709-11-13) (7559-10.10.2013), רע"פ

189/14 (3.3.2014) מדינת ישראל נ' מחמוד מודלב' - העוסקים כולם בעניינו של הנאשם אשר

הורשע בהליכים קודמים בבנייה קשייה מצטברת בשטח של כ-290 מ"ר, באדמה שייעודה חקלאי ובאותם הליכים ניתן גם צו שיפוטי המורה על הריסת הבנייה , ולאחר שהנאשם הפר את הצו השיפוטי ננקט כנגדו הילך נסיף ובו הוטל עליו עונש מאסר על תנאי של 8 חודשים בגין הפרת צו שיפוטי.

בהמשך הועמד הנאשם פעמיים נוספת לדין בגין המשך הפרת הצו השיפוטי , ועשית שימוש חריג במרקען, ובסיומו של דבר בית משפט השלום הפעיל את עונש המאסר על תנאי , גזר עונש מאסר חופף נוספת של 6 חודשים , כך שכפי שצין בית המשפט העליון שדן בנושא , בית משפט השלום לא הטיל בפועל עונש מאסר נוסף כלשהו על הנאשם , ובאשר לקנס, לאור נסיבותו האישיות של הנאשם לרבות מצבו הרפואי ומצבות הדירות בה היה שרוי, גזר עליו בית משפט השלום קנס בסך **35,000 ₪** , ובתי המשפט המחויז והעלון לא התערבו בגזר הדין.

.34. לעומת זאת, מפסקי הדיון לעיל עולה כי לנוכח הנסיבות שתוארו לעיל , הקנס בסך 40,000 ₪ שנקבע

על ידי תואם יותר את רמת העונשה העולה מהഫסיקה בנסיבות דומות מאשר גזר הדין שנקבע על ידי בית המשפט כאמור .

.35. לפיק וכאמר לעיל אני מורה על תיקון גזר דיןנו של המערער כמפורט בסעיף 29 לעיל .

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.